

1. V zákulisí na krátkou chvíli můžu zase být tím kým jsem.
Tváře lidí- výkladní Askříně mužů a bezejmenných žen.
Rázem nic nezrcadlí, nikdo nic nevidí. Nikdo se na nic neptá
,nikdo tu neslídí.

2. V zákulisí v závětrří za forbínou zatínám srdce v pěst.
Pánbu mísí parfém snů s kocovinou bez okázalých gest.
Ztrácím čas v jinotajích a když tě zkouším svést, brány se z
avírají jako tvý oči hvězd.

R: Óóó proč mi tak scházíš. Proč jenom v zástupu lidí nikdy tě
nevidím.

Óóó a když pak vcházíš, hvězdy jsou stříbrnou nití k nebi z
as přišitý.

3. V zákulisí na křídlech vášky můžu zbavit se holých stěn.
Tváře lidí-výkladní skříně mužů a bezejmenných žen.
Rázem nic nezrcadlí, nikdo nic nevidí. Nikdo se na nic neptá
, nikdo tu neslídí.

R: Óóó proč mi tak scházíš...